

κην εὐθύς, ὅσοι ἠτύχησαν τῷ ὄντι νὰ γνωρίσουν αὐτὸν ἐκ τοῦ πλησίον.

Ἰδοὺ γεγονός, ὅχι ἐκ τῶν σπανίων ἐκείνων τὰ ὅποια συλλέγει καὶ τονίζει ἰδικιτέρως ὁ «Σοσιαλιστής» καὶ δι' αὐτῶν ἐξάπτει τοὺς ἐργάτας κατὰ τῶν κεφαλαιούχων.

Εἰς τὸ ἐν Ἀμπελοκήπιος ἐπιουργεῖον τοῦ κ. Πυρρῆ πτωχὴ γυνὴ καὶ χήρα, μήτηρ δὲ δύο μικρῶν κορασίων, καλουμένη Δεξιενᾶ καὶ ἐργαζομένη εἰς τὸ κατάστημα, περιεπλέγη ἐξ ἀπροσέχιας εἰς τὰ λωρία τῆς μηχανῆς καὶ παρεσύρθη ὑπὸ τοῦ τροχοῦ. Οὗτος διέσχισεν τὸ στήθος τῆς εἰς δύο μέρη, ἐκρεμάσθησαν δὲ ὁ ἀριστερὸς μαστὸς μετὰ τοῦ συναγομένου ὤμου καὶ παρέσχον θέαμα σπαραξικάρδιον. Εἰς τὰς γοεράς κραυγὰς τῆς γυναικὸς ἔσπευσαν οἱ ἐργάται, ἀλλὰ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ προλάβωσι τὸν θάνατον. Ἡ ταλαίπωρος γυνὴ ἐξέπνευσεν μετ' ὀλίγην ὥραν ὑπὸ τὴν βάσανον φοβερῶν ἀλγηδόνων, ἀναφωνοῦσα. «Πυρρῆ, τὰ παιδιὰ μου, τὰ παιδιὰ μου».

Εἰς τὸ αὐτὸ ἐργοστάσιον — προσθέτει ἡ ἀναγράφουσα τὸ γεγονός ἐφημερίς, — καὶ ἄλλος τις ἐργάτης περιελούσθη ὑπὸ ζέοντος ὕδατος, θραυσθέντος τοῦ λέβητος, καὶ κατεκίχη εἰς πολλὰ μέρη τοῦ σώματος. Ἡ κατάστασις καὶ τούτου, νοσηλευομένου ἤδη ἐμπνέει σοβαρὰς ἀνησυχίας.

Σπανία ἐνδειξις τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης. Τὴν πρωίαν τῆς παρελθούσης Κυριακῆς ἅπαντες οἱ ἐπιβάται τῆς λαϊκῆς ἀμαξοστοιχίας προσέφεραν εἰς τὸν διευθυντὴν τῶν Τροχιδορῶν κ. Βενιαμίν Βωτῷ ὠραῖον ἐκ δάφνης στέφανον μετὰ τὴν ἐξῆς ἐπιγραφὴν ἐπὶ τῆς ταινίας:

«Εὐγνωμονοῦντες ἐπὶ ταῖς εὐκολαῖαις ἅς τινες παρέχει, οἱ ἐπιβάται τῶν λαϊκῶν ἀμαξοστοιχιῶν προσφέρουν τὸν δετὸν στέφανον εἰς ἐνδειξιν τιμῆς».

Καὶ εἶνε νὰ μὴ τον εὐγνωμονοῦν οἱ πτωχοί; Μὲ τριάκοντα μόνον λεπτὰ πηγαίνουν εἰς τῆς Τζιντζιφιές, ἢ εἰς τὴν Μεσίαν ὅπως θέλουν οἱ λόγιοι, κάμνουν τὸ λουτρόν των πρωί-πρωί καὶ ἐπιστρέφουν τὴν ὥραν τῆς ἐργασίας εὐθυμοὶ καὶ πρόθυμοι.

ΧΡΟΝΙΚΑ

Φιλολογικά

Κατὰ τὴν τελευταίαν τῆς ἀπονομῆς τῶν Βραβείων ἐν τῷ Λυκείῳ Λακανάλ, ὁ ἀκαδημαϊκὸς Περωώ, ἄλλοτε διευθυντὴς τῆς ἐν Ἀθήναις γαλλικῆς Σχολῆς, ἐξέφωνησε θαυμασίον λόγον, ἐν ᾧ παρέστησε τὴν μελέτην τῆς ἀρχαίας τέχνης ὡς ἀναγκαῖον συμπλήρωμα τῶν κλασικῶν σπουδῶν.

— Ἐν Γλασκῶθῃ ἐφορτάσθη τῆ 3 Ἀυγούστου ἡ 122α ἐπέτειος τῆς γεννήσεως τοῦ Οὐάλτερο Σκῶτ. Ὁ ἐπὶ τῆς πλατείας Γεωργίου ἀνδρὶς τοῦ ἀθανάτου συγγραφέως τοῦ Ἰβανόη, ἐκαλύφθη ὑπὸ πλήθους στεφάνων.

— Ἐν τῷ Νέῳ Ἡμεροησίῳ Φύλλῳ τῆς Βιέννης ὁ αὐστριακὸς περιηγητὴς Ἀδόλφος Γέλβερ ἐδημοσίευσεν σειρὰν ἐπιστολῶν γλαφυρῶν καὶ λίαν ἐνδιαφεροσφών περὶ τῶν ἐλληνικῶν πραγμάτων. Ὁ συγγραφεὺς ἀναφέρειν μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὰς τελευταίας ἐν τῷ πολιτισμῷ

προόδους τῆς Ἑλλάδος, δὲν διατάζει νὰποκαλύψῃ τὴν ἐκ τῆς κακοδιοικήσεως καὶ τῆς πολιτικῆς φαυλότητος κακοδαιμονίαν τῆς. τῆς ὁποίας, λέγει, ἔχουσι πλήρη συνείδησιν οἱ σημερινοὶ Ἕλληνες καὶ ἐπιζητοῦσι τὴν θεραπείαν τοῦ κακοῦ, ὡς παντοῦ ἰδίοις ὡσὶν ἀντελήφθη. Καὶ τὴν ἐλπίδα τῆς θεραπείας ταύτης ὁ Γέλβερ ἀναθέτει εἰς τὸν βασιλέα Γεώργιον, τοῦ ὁποίου ἐξίσπει τὴν φιλοπατορίαν καὶ τὴν ἰκανότητά.

— Κατὰ τὴν ἐναρξίν ἐπαρχιακῆς βιομηχανικῆς Ἐκθέσεως ἐν Ἀγγλίᾳ λαβῶν τὸν λόγον ὁ Γλάδστον ὑπεστήριξεν ἐκθύμως τὴν ἀνάγκην τῆς συζεύξεως τοῦ καλοῦ μετὰ τοῦ ὠφελίμου εἰς τὰ ἔργα τῆς βιομηχανίας, τὸ ἀκαλλῆς καὶ ἄχραι τῶν ὁποίων θεωρεῖ σημεῖον βυρβαρότητος. Ὡς παραδείγμα ἄξιον μιμήσεως ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἔφερε τὰ προϊόντα τῆς ἀρχαίας ἐλληνικῆς βιομηχανίας. «Ἀπὸ τὰς Ἀθήνας, εἶπεν, ἀπὸ τοὺς δημιουργοὺς καὶ τεχνίτας τῆς πόλεως τοῦ Κέκροπος, θὰ διδασκώμεθα, μέχρι τοῦ 1893 καὶ πέραν ἀκόμη, τὰ βαθύτατα καὶ σοβαρώτατα τῶν μαθημάτων, ὧν ἔχουσι ἀνάγκην οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ συνδυάσωσιν ἐν τῇ τέχνῃ τὸ κάλλος καὶ τὴν χρησιμότητα».

— Τὸ ἐν Λειψία ἐκδοτικὸν κατὰστῆμα Τεύθνερ ἐξέδοτο κατ' αὐτὰς βιβλία ἐνδιαφέροντα τὰ ἐλληνικὰ γράμματα, τὸν Συνεδήμιον τοῦ Ἰεροκλέους μετὰ σχολίων τοῦ Βουρχάρτ. τὰς Εἰκόνας Φιλοστράτου τοῦ Προσβυτέρου καὶ τὸν Γ' τόμον τῶν Ἱστοριῶν τοῦ Πολυβίου. Ἐπίσης τὸ τοῦ Βαΐδμαν ἐν Βερολίῳ ἐξέδοτο τὰ Φαινόμενα τοῦ Ἀράτου σχολιασμένα ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Μάας καὶ τοὺς Σωξομένους Λόγους Δίωνος τοῦ Χρυσοστόμου ὑπὸ τοῦ καθηγητοῦ Ἄρνιμ.

— Ἐκ τῶν Καταστημάτων Καντὸν ἐξεδόθη ἐν Παρισίοις τόμος ἐπιγραφόμενος «Κυνδορσὲ βίος καὶ ἔργα» (1743—1794) ὑπὸ Καρόλου Ρομπινέ. Ὁ συγγραφεὺς, γνωστότατος ὡς ὁπαδὸς καὶ βιογράφος τοῦ Κόντ τοῦ ἰδρυτοῦ τῆς θετικῆς Φιλοσοφίας, τῆς διδασκαλίας τοῦ ὁποίου ἔχει ἐκδώσει τὴν σαφεστέρην περίληψιν, ἐν τῷ νέῳ αὐτοῦ ἔργῳ παρέχει πλήρη τὴν μεγάλην φυσιογνωμίαν τοῦ φιλοσόφου, τοῦ ὑπὸ τὴν μάχαιραν σχεδὸν τῆς λαϊμητόμου τῆς Ἐπαναστάσεως συγγράψαντος τὸ περίφημον «Διάγραμμα τῆς προόδου τοῦ ἀνθρωπίνου πνεύματος» πρὸς τὸ ὁποῖον τρέφει ἀπεριόριστον ὑπόληψιν ὁ Θετικισμός.

Θεατρικά

Ἐν τῷ παρισινῷ θεάτρῳ τῆς Γαλλικῆς Δημοκρατίας ἐπαίχθη κατ' αὐτὰς μετ' ἐπιτυχίας τὸ δράμα τοῦ Ι. Βουσαρδὸ «Δάξαρὸς ὁ Βοσκός». Τὸ δράμα τοῦτο γνωστὸν καὶ παρ' ἡμῖν, ἐδιδάχθη τὸ πρῶτον ἐν Γαλλίᾳ τῷ 1840, θεωρεῖται δὲ, ὅπως καὶ ἄλλα ἔργα τοῦ αὐτοῦ συγγραφέως, ἐκ τῶν ἀρίστων λαϊκῶν δραμάτων, ἐξ ἐκείνων τὰ ὅποια ἀπηλλαγμένα πάσης λεπτότητος καὶ πάσης κυμάνσεως, δύνανται νὰ προσενεχθῶσιν ὡς ὑγιῆς πνευματικὴ τροφή εἰς τὸν πολὺν κόσμον καὶ νὰ γίνωσι δεκτὰ μετ' ἐνθουσιασμοῦ.

— Τὸ ἀγγελθὲν νέον ἔργον τοῦ κ. Κορομηλᾶ «Ἡ Ἀγάπη τῆς Δουλοῦκας» τρίπρακτος κωμῳδία μετ' ἄσμάτων θὰ διδαχθῇ κατ' αὐτὰς ὑπὸ τοῦ θιάσου τῶν ἀδελφῶν Ταβουλάρη.

— Ἀγγέλλεται τὴ λεγογραφικῶς ἐκ Παρισίων ὅτι ὁ διευθυντὴς τῆς Γαλλικῆς Κωμῳδίας Ἰούλιος Κλαρετὺ παραιτεῖται. Ὡς διάδοχος αὐτοῦ φέρεται ὁ ἀκαδημαϊκὸς Λουδοβίκος Ἀλεβύ, ὁ ὁποῖος ἕμως διαψεύδει τὴν εἰδήσιν.

— Ὁ κ. Δ. Βερναροδάκης ἀπεπεράτωσε τὴν νέαν αὐτοῦ τραγωδίαν Φαύστα τὴν ὁποίαν πρόκειται ἤδη νὰ διδάξωσι ἀμφότεροι οἱ παρ' ἡμῖν δραματικοὶ θιάσοι ὁ τε Μένανδρος καὶ ὁ Δισχόλος. Εἶνε βυζαντινῆς ὑποθέσεως, διεκτραγωδοῦσα εἰς στίχους ἰαμβικούς τὴν ἱστορίαν τοῦ Κρίστου, τοῦ ἀτυχοῦς υἱοῦ τοῦ Μεγάλου Κωνσταντίνου.